

Súd: Okresný súd Malacky
Spisová značka: 4Csp/18/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1618201855
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 11. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ján Pastirčík
ECLI: ECLI:SK:OSMA:2020:1618201855.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Malacky sudcom Mgr. Jánom Pastirčíkom v spore žalobkyne EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pajštúnska 5, IČO: 35 724 803, zastúpenej Remedium Legal, s.r.o, so sídlom v Bratislave, Pajštúnska 5, IČO: 53 255 739, proti žalovanému E. o zaplatenie 14 176,96 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni sumu 11 405,81 €, úroky z omeškania 1 590,09 € a úroky z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 11 405,81 € od 1.6.2018 až do zaplatenia, to všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Vo zvyšnej časti žalobu zamietla.

Súd priznáva žalobkyni voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 28,56 %, o výške ktorej rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí.

odôvodnenie:

1. Pôvodná žalobkyňa Poštová banka, a.s., IČO: 31 340 890, so sídlom v Bratislave, Dvořákovo nábrežie 4, sa žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 15.6.2018 domáhala voči žalovanému zaplatenia istiny 14 176,96 €, dlžných úrokov z istiny do 31.5.2018 vo výške 6 026,37 €, zmluvných úrokov vo výške 8,90 % ročne zo sumy 14 176,96 € od 1.6.2018 do zaplatenia a úrokov z omeškania vo výške 5,15 % ročne zo sumy 14 176,96 € od 1.6.2018 do zaplatenia a poplatkov vo výške 14,65 €. Žalobu odôvodnila tým, že dňa 8.2.2013 ako veriteľ uzatvorila so žalovaným ako dlžníkom zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej poskytla žalovanému úver vo výške 15 000 €. Žalovaný sa zaviazal vrátiť pôvodnej žalobkyni istinu a zaplatiť jej úroky, poplatky a iné peňažné plnenia podľa zmluvných dokumentov. V dôsledku omeškania žalovaného s plnením úveru, pôvodná žalobkyňa vyhlásila dňa 28.9.2015 úver za predčasne splatný. Po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru už žalovaný žiadnu úhradu nevykonával.

2. Žalovaný sa k podanej žalobe písomne nevyjadril.

3. Uznesením zo dňa 18.5.2020 č.k. 4Csp/18/2018-146 súd pripustil, aby do konania namiesto pôvodnej žalobkyne vstúpila terajšia žalobkyňa. Uvedené uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 3.7.2020.

4. V podaní doručenom súdu dňa 29.9.2020 žalobkyňa uviedla, že suma vo výške 6 026,37 € v žalobe označená ako dlžné úroky z istiny do 31.5.2018, pozostáva jednak zo zmluvných úrokov vo výške 4 022,57 € (do zosplatenia vo výške 648,68 € a po zosplatení do 31.5.2018 vo výške 3 373,89 €) a jednak z úrokov z omeškania do zosplatenia vo výške 51,48 € a po zosplatení do 31.5.2018 vo výške 1 952,31 € (tieto úroky boli vyčíslené za použitia úrokovej sadzby vo výške 5,15 % ročne zo sumy 14 176,96 €).

5. Právny zástupca žalobkyne na pojednávaní uviedol, že je nesporné, že úverová zmluva nespadá pod zákon o spotrebiteľských úveroch, ktorý sa nevzťahuje na hypotekárne úvery a úvery na rekonštrukciu nehnuteľnosti. Žalovaný v danom prípade zobral úver na rekonštrukciu nehnuteľnosti, nárok uplatnený žalobkyňou nerozporuje čo do dôvodu ani výšky. Pokiaľ ide o nárok na zmluvné úroky po zosplatnení úveru, poukázal na aktuálne rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky. Na základe uvedeného žiadal, aby súd žalobe v celom rozsahu vyhovel.

6. Súd vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi založenými v spise a zistil tento skutkový stav:

7. Zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere - pôžičky na bývanie uzavretej dňa 8.2.2013 medzi pôvodnou žalobkyňou ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom súd zistil, že pôvodná žalobkyňa sa zaviazala poskytnúť žalovanému úver vo výške 15 000 €, splatný v 120 mesačných splátkach vo výške 190 € (s poplatkom za správu účtu 192,50 €) so splatnosťou prvej splátky 20.3.2013, ostatných splátok vždy k 20. dňu v mesiaci, konečnou splatnosťou úveru 20.2.2023, pri dohodnutej úrokovej sadzbe 8,9 % ročne, RPMN 10,12 %, priemernej RPMN na trhu 12,29 %, celkovej výške nákladov 8 347,25 €. V zmluve bolo maličkým písmom uvedené, že celkovú čiastku úveru predstavuje súčet výšky úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom.

8. Z aktuálneho stavu úveru ku dňu 31.5.2018 vyplýva, že žalovaný čerpal úver vo výške 15 000 €, pričom celkovo naň zaplatil 3 594,19 €. Poslednú splátku žalovaný uhradil dňa 12.6.2015 vo výške 153,06 €.

9. Z písomností pôvodnej žalobkyne zo dňa 11.9.2015 označenej ako „Upozornenie - Výzva na splatenie dlžnej časti úveru“ vyplýva, že pôvodná žalobkyňa vyzvala žalovaného na zaplatenie omeškaných splátok úveru v lehote 15 dní od doručenia výzvy s upozornením, že ak v stanovenej lehote žalovaný dlžnú sumu neuhradí, bude v zmysle § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka oprávnená vyhlásiť úver za predčasne splatný. Uvedená zásielka bola odovzdaná na poštovú prepravu dňa 11.9.2015.

10. Z písomnosti pôvodnej žalobkyne zo dňa 28.9.2015 označenej ako “Výzva na úhradu dlžnej sumy” vyplýva, že pôvodná žalobkyňa z dôvodu nedodržania dohodnutých zmluvných podmienok žalovaným vyhlásila k 28.9.2015 predčasnú splatnosť úveru pozostávajúceho z dlžnej istiny 14 176,96 €, úroku 700,16 € a poplatkov za upomienky 14,65 €. Zároveň ho vyzvala na úhradu dlžnej sumy do 10 kalendárnych dní od doručenia výzvy. Uvedená zásielka bol odovzdaná na poštovú prepravu dňa 30.9.2015.

11. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

12. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

13. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o úvere), ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

14. Podľa § 52 ods. 3 a 4 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

15. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

16. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

17. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase uzatvorenia úverovej zmluvy (ďalej len „ZoSÚ“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

18. Podľa § 1 ods. 3 písm. a/ ZoSÚ, spotrebiteľským úverom nie je hypotekárny úver a komunálny úver podľa osobitného predpisu.

19. Podľa § 1 ods. 3 písm. d/ ZoSÚ, spotrebiteľským úverom nie je úver, ktorého účelom je nadobudnutie alebo zachovanie vlastníckych práv k nehnuteľnosti alebo výstavba nehnuteľnosti.

20. Podľa § 2 písm. a/ ZoSÚ, na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania.

21. Podľa § 2 písm. b/ ZoSÚ, na účely tohto zákona sa rozumie veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

22. Podľa § 2 písm. d/ ZoSÚ, na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

23. Podľa § 9 ods. 2 písm. j/ ZoSÚ, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

24. Podľa § 11 ods. 1 písm. b/ ZoSÚ, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a/ až k/, r/ a y/.

25. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

26. Podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

27. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že medzi pôvodnou žalobkyňou ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom bola uzavretá úverová zmluva, ktorou pôvodná žalobkyňa poskytla žalovanému úver vo výške 15 000 €. Právny vzťah medzi stranami sporu založený predmetnou úverovou zmluvou je právnym vzťahom založeným spotrebiteľskou zmluvou a je nevyhnutné posudzovať ho nielen podľa príslušných ustanovení Obchodného zákonníka (§ 497 a nasl.), ale aj právnych predpisov, ktoré upravujú právne vzťahy spotrebiteľského charakteru (§ 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a ZoSÚ), keďže pôvodná žalobkyňa pri uzatváraní zmluvy o spotrebiteľskom úvere vystupovala ako veriteľ s poukazom na predmet podnikania a žalovaný vystupoval ako spotrebiteľ, pretože mu bol poskytnutý úver za iným účelom ako za účelom výkonu zamestnania, povolania alebo podnikania. Pokiaľ žalobkyňa tvrdila, že predmetná úverová zmluva nespadá pod ZoSÚ, pretože tento sa nevzťahuje na hypotekárne úvery a úvery na rekonštrukciu nehnuteľnosti, táto jej námietka neobstojí. V prvom rade niet pochyb o tom, že v danom prípade nešlo o hypotekárny úver. Z obsahu predmetnej úverovej zmluvy a ani z obsahu

obchodných podmienok pre daný úver nevyplýva, že by úver bol poskytnutý na účely nadobudnutia alebo zachovania vlastníckych práv k nehnuteľnosti alebo výstavbu nehnuteľnosti tak, ako to predpokladá § 1 ods. 3 písm. d/ ZoSÚ. Samotné označenie úveru ako pôžičky na bývanie bez ďalšieho nepreukazuje, že bola splnená niektorá zo spomínaných podmienok v zmysle uvedeného ustanovenia ZoSÚ, z ktorého dôvodu by predmetný úver nemal byť považovaný za spotrebiteľský úver. Súd poukazuje na to, že v bode 4.6 samotnej zmluvy o úvere (ktorá ako formulárová zmluva bola nepochybne vopred pripravená pôvodnou žalobkyňou) sa uvádza, že právne vzťahy neupravené zmluvou o úvere sa riadia (okrem iného) aj ZoSÚ. Sama pôvodná žalobkyňa si tak bola vedomá, že predmetný úver je spotrebiteľským úverom v zmysle ZoSÚ.

28. Vyhodnotením vykonaných dôkazov súd dospel k záveru, že úverová zmluva nemá všetky náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere tak, ako ich vyžaduje ustanovenie § 9 ods. 2 ZoSÚ.

29. Zmluva o úvere vôbec neobsahuje údaj o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť. Uvádza len údaj o výške úveru a o celkových nákladoch spotrebiteľa a poznámku, že „celkovú čiastku úveru predstavuje súčet výšky úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených s úverom“. Takáto formulácia v zmluve o úvere nie je v súlade s požiadavkou stanovenou v § 9 ods. 2 písm. j/ ZoSÚ, ktorý výslovne požaduje v zmluvách uvádzať celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť. Súd v tejto súvislosti poukazuje ad absurdum na to, že ak by malo požiadavke zákonodarcu stačiť uvedenie poznámky, že určitý údaj si môže spotrebiteľ vypočítať určitým spôsobom, potom by vôbec pre veriteľov nemuselo byť povinné uvádzanie napríklad RPMN, lebo aj túto si vie spotrebiteľ teoreticky za použitia v zákone uvedeného vzorca vypočítať, ale napriek tomu nikto nespochybňuje, že v zmluvách vyčíslená byť musí. Súd preto považuje zmluvu v tomto bode za rozpornú so ZoSÚ.

30. Účelom povinného uvedenia celkovej čiastky, ktorú musí spotrebiteľ veriteľovi zaplatiť v konkrétnej zmluve o spotrebiteľskom úvere je totiž poskytnúť spotrebiteľovi možnosť zvážiť tento údaj, prípadne ho porovnať s údajmi od iných poskytovateľov úverov a slobodne sa rozhodnúť, či za daných podmienok úverovú zmluvu s veriteľom uzavrie alebo nie. Postupom veriteľa, ktorý do textu zmluvy uvedie len výšku celkových nákladov na úver, ale nie celkovú čiastku, ktorú spotrebiteľ musí veriteľovi zaplatiť, sa veriteľ snaží obísť citované zákonné ustanovenia tak, aby sa ním poskytovaný úver javil spotrebiteľovi ako výhodný a danú zmluvu o spotrebiteľskom úvere uzatvoril (viď rozsudok Krajského súdu v Trenčíne č.k. 6 Co 134/2018 zo dňa 29.10.2018). V zmluve je navyše celková výška nákladov spojených s úverom uvedená nesprávne. Pri súčine 120 x 192,50 € je totiž výsledná výška celkovej čiastky, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť 23 100 €, čo znamená, že pri výške úveru 15 000 € sú celkové náklady spojené s úverom 8 100 € a nie 8 347,25 €, ktoré pôvodná žalobkyňa uviedla v zmluve.

31. Keďže zmluva neobsahuje údaj o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, t.j. náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. j/ ZoSÚ, súd považoval predmetný úver za bezúročný a bez poplatkov (§ 11 ods. 1 písm. b/ ZoSÚ).

32. Vzhľadom na konštatovanú bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru súd žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobkyni už len rozdiel medzi sumou ním čerpaného úveru 15 000 € a sumou 3 594,19 €, ktorú na úver uhradil, t.j. sumu 11 405,81 €. Vo zvyšnej časti požadovanej istiny, v celej výške požadovaných zmluvných úrokov a poplatkov súd žalobu ako nedôvodnú zamietol.

33. Keďže žalovaný je v omeškaní s plnením peňažného dlhu, žalobkyni vznikol nárok aj na úroky z omeškania. Žalobkyňa požadovala úroky z omeškania vyčíslené do zosplatnenia, t.j. do 28.9.2015 vo výške 51,48 €. Tieto jej súd ako dôvodne uplatnené priznal. Ďalej vyčísliť úroky za obdobie od zosplatnenia do 31.5.2018 v sume 1 952,31 €, tieto však počítala z istiny 14 176,96 € a za použitia úrokovej sadzby 5,15 % ročne, teda vyššej ako bola maximálna výška úrokov k prvému dňu omeškania žalovaného, t.j. k 29.9.2015 - 5,05 % ročne. Súd jej preto za obdobie od 29.9.2015 do 31.5.2018 mohol priznať len úroky z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy dlžnej istiny 11 405,81 €, ktoré po vyčíslení predstavujú sumu 1 538,61 €. Celkovo tak súd priznal žalobkyni vyčíslené úroky z omeškania vo výške 1 590,09 €. Zároveň jej súd priznal aj úroky z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 11 405,81 € od 1.6.2018 až do zaplatenia. Vo zvyšnej časti požadovaných úrokov z omeškania súd žalobu zamietol.

34. Podľa § 262 ods. 1 C.s.p., o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

35. Podľa § 255 ods. 1 C.s.p., súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

36. Podľa § 255 ods. 2 C.s.p. ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

37. Pri rozhodovaní o trovách konania súd vychádzal z toho, že predmetom konania bola suma 20 217,98 € (14 176,96 + 6 026,37 + 14,65). Žalobkyňa mala úspech v časti sumy 12 995,90 € (11 405,81 + 1 590,09), t.j. 64,28 %. Žalovaný bol úspešný vo zvyšnej časti 7 222,08 €, teda 35,72 %. Celkovo tak bola v konaní úspešnejšia žalobkyňa, ktorej preto súd priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 28,56 % (64,28 - 35,72). O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia na Okresnom súde Malacky, písomne, dvojmo.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a/ neboli splnené procesné podmienky,

b/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

c/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

d/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

e/ súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

f/ súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g/ zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h/ rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a/ sa týkajú procesných podmienok,

b/ sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c/ má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d/ ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti - Exekučný poriadok a o zmene a doplnení ďalších zákonov, v znení neskorších

predpisov). Na exekučné konanie je kauzálne príslušný Okresný súd Banská Bystrica (§ 49 Exekučného poriadku).